DACĂ OLIMPIADA '76 AR FI MÎINE...?

ÎNOTĂTORII ROMÂNI PROGRESEAZĂ LENT ȘI NU SE POT GÎNDI ÎNCĂ LA FINALELE J.O.

Campania Montreal a luat un start puternic în 1973 pe plan mondial ● Căutări continue pentru depășirea actualelor granițe ● Doar Anca Groza printre primii 20 de performeri ai lumii ● Cauze care întîrzie saltul calitativ al înotului românesc ● Sînt necesare forme noi de organizare a pregătirii sportivilor fruntași

MARII CAMPIONI AU PREDAT „NOULUI VAL" ȘTAFETA DIN MERS

Efervescență continuă în lumea înotului. Cei mai mulți dintre eroii Olimpiadei müncheneze au părăsit treptat arena competițională locul lor fiind luat (...din mers) de campioni și recordmani nu mai puțin valoroși. Și majoritatea recordurilor (mondiale sau europene) ale anului '72 au fost date uitării, tabelele cuprinzînd la sfîrșitul anului récent încheiat, la unele probe, cifre de valoare excepțională — 15:31,8 la 1 500 m liber, 64,0 și 2:19,3 la 100 și 200 m bras (m), 57,5 la 100 m liber (f), 1:02,3 și 2:13,8 la 100 și 200 m delfin (f), 2:20,5 și 4:57,5 la 200 și 400 m mixt (f).

Pe plan mondial înotătorii din S.U.A. continuă să dețină supremația. O supremație preluată definitiv de la australieni începînd din 1964, care s-a manifestat în mod absolut în perioada următoarelor două Olimpiade, dar care începe să fie contestată (mai ales în ceea ce privește probele feminine) de sportivele din R. D. Germană. Atuurile pe care nord-americanii își bazează superioritatea continuă să fie: imensul rezervor de practicanți, între care există o concurență deosebită pentru ocuparea unui loc în echipa reprezentativă, sistemul de pregătire bazat pe grupe de vîrstă și antrenamentul de mare intensitate (băieții au ajuns să parcurgă 20 km zilnic, iar fetele 14—15 km).

Mizînd pe o excelentă organizare și o fructuoasă colaborare cu medicina sportivă (în ceea ce privește dezvoltarea forței, dar mai ales pentru recuperarea după efort), înotătorii din R. D. Germană au realizat în 1973 salturi spectaculoase și ocupă poziția secundă în ierarhia mondială. În continuu progres, reprezentanții Italiei și Ungariei (unde liceele de specialitate încep să dea roadele așteptate). Uniunea Sovietică, R. F. Germania, Canada, Olanda și Suedia își păstrează pozițiile fruntașe; în schimb Australia și Japonia au început să piardă teren.

Noutăți în toate domeniile

Dintre marii campioni încoronați la J.O. de la München, doar **Roland Mathes** (R.D.G.), singurul înotător din lume neînvins în ultimii 7 ani, **John Hencken** (S.U.A.), **Gunnar Larsson** (Suedia), **Keena Rothammer** și **Melisa Belote** (S.U.A.) au reușit la C.M. de la Belgrad să urce din nou pe cea mai înaltă treaptă a podiumului. Ca o caracteristică generală am notat substanțiale remanieri ale loturilor în echipele ce candidează cu regularitate la medaliile și titlurile de campioni în competițiile de anvergură. Au apărut astfel numeroși înotători cu deosebite calități (la băieți — media de vîrstă este 16—17 ani, iar la fete, 14—15 ani) pe care marea întrecere de la Montreal îi va găsi în deplină maturitate. Unii dintre ei, cum ar fi sprinterul american **Jim Montgomery**, fondistul australian **Stephen Holland**, brasistul sovietic **Mihail Kriukin**, spatistul maghiar **Zoltan Verasztо** sau **Kornelia Ender, Ulrike Richter, Renate Vogel, Rosemarie Kother, Andrea Hübner** și **Gudrun Wegner**, din R. D. Germană, au obținut deja primele succese; cei mai mulți însă își verifică continuu posibilitățile în numeroase concursuri, pregătindu-și cu răbdare evoluția olimpică.

Și pe plan tehnic au intervenit numeroase noutăți. Spațiul nu ne permite să le comentăm pe larg, ci doar să le amintim. În domeniul craulului, dispută între stilul american (alunecare bazată în mod egal pe lucrul brațelor și bătaia picioarelor) și cel australian (două bătăi la șase brațe), în care accentul se pune pe forță și un ritm neobișnuit. Primul stil pare mai eficient, în timp ce al doilea avantajează numai pe înotătorii de excepție (Gould, Holland). Pentru procedeul spate, selecția vizează din ce în ce mai mult pe înotătorii înalți și supli, cu o deosebită mobilitate, iar în obținerea marilor rezultate la bras, ritmul sporit în lucrul brațelor pare să fie determinant. În sfîrșit, peste 80 la sută din participanții la „mondiale" au folosit „grab-start"-ul (mîinile sînt sprijinite de blocstart și corpul se destinde ca un arc la plecare) și au demonstrat că o întoarcere perfect executată aduce un avantaj de unul pînă la doi metri!

Intensitatea în antrenament devine determinantă

Deși pînă la J.O. de la Montreal înotătorii lumii vor mai fi angrenați într-o serie de competiții de amploare (Campionatele europene de la Viena în 1974, Campionatele mondiale de la Cali, Jocurile Panamericane, Cupa Europei în 1975) toate marile reprezentative, chiar și țările cu posibilități mai reduse, și-au stabilit ca principal obiectiv Olimpiada din 1976. Majoritatea selecționerilor au optat în '73 pentru sportivi a căror vîrstă nu depășește 15—16 ani, reținînd doar pe acei înotători consacrați care oferă garanții că vor putea atinge rezultate superioare și în 1976.

În țările care se bazează pe o largă bază de masă pregătirea de bază continuă să se facă la cluburi, selecția urmînd căile sale firești. În celelalte sînt folosite forme de organizare superioare — liceul de înot și clasele de specialitate sînt cele mai eficiente — și o concentrare a forțelor (sportivi și antrenori) bazată pe o riguroasă selecție.

În antrenament, accentul cade tot mai mult pe intensitate. Astăzi, tot mai mulți performeri ai lumii parcurg zilnic distanțe foarte mari, ei diferențiindu-se după intensitatea lucrului (repetări cu efort aproape maxim și pauze cît mai scurte). În sezonul de iarnă, antrenorii folosesc bazinele scurte (cel mult 25 m) pentru a-i obișnui pe înotători cu un ritm ridicat și întoarceri cît mai dese, pentru a le spori încrederea în propriile posibilități. Chiar și în timpul verii marii specialiști recomandă ca antrenamentul de dimineață să fie efectuat în bazin de 50 m, iar cel de după-amiază într-unul scurt. În sfîrșit, nu mai constituie un secret pentru nimeni, că permanenta colaborare cu medicina sportivă începe să fie indispensabilă în pregătirea marilor performeri.

Specialiștii recomandă, de asemenea, în deosebi în perioadele pregătitoare, participarea cît mai deasă în concursuri locale, acestea fiind uneori folosite ca un excelent antrenament (participare în cîte 6—8 probe, plus ștafete) la sfîrșitul săptămînii. De altfel, sporirea întrecerilor pe toate planurile a constituit în ultimii ani una din explicațiile deosebitei dezvoltări pe care a cunoscut-o înotul în domeniul performanței, iar campionatele lumii (prima ediție) pe care le-am urmărit cu cîteva luni în urmă în capitala Iugoslaviei pledează elocvent în favoarea afirmației noastre.

CEI MAI BUNI PERFORMERI ROMÂNI ÎN 1973

DIETMAR WETTERNECK

MASCULIN

100 m liber: RECORDUL MONDIAL — M. Spitz (S.U.A.) 51,2; RECORDUL EUROPEAN — V. Bure (U.R.S.S.) 51,7. Z. OPRIȚESCU (născut în 1954) 54,3 — record, I. Miclăuș (52) 54,9, M. Slavic (46) 55,0, A. Vițalariu (53) 56,4, C. Kokay (50) 56,4; 200 m liber: R. M. — M. Spitz 1:52,7; R.E. — W. Lampe (R.F.G.) 1:53,9. M. SLAVIC 1:59,1 — record, E. Almer (53) 2:01,1, Z. Oprițescu 2:02,3, A. Vițalariu 2:04,0, I. Miclăuș 2:04,7; 400 m liber: R. M. — R. Demont (S.U.A.) 3:58,2; R.E. — B. Gingsjö (Suedia) 4:01,3. M. SLAVIC 4:16,1, E. Almer 4:16,5, A. Vițalariu 4:30,6, C. Kokay 4:33,3, I. Svetz (59) 4:36,3; 1500 m liber: R. M. — S. Holland (Australia) 15:31,8; R.E. — B. Gingsjö 16:06,0. E. ALMER 16:52,5 — record, D. Nagy (41) 18:06,4, I. Svetz 18:33,0, S. Barany (57) 19:09,5, A. Zahiu (57) 19:21,1;

100 m spate: R.M. și R.E. — R. Matthes (R.D.G.) 56,3. M. HOHOIU (53) 62,7, T. Nuțeanu (55) 63,9, A. Horvat (57) 64,2, D. Gropșan (58) 64,5, C. Mandache (57) 64,6; 200 m spate: R. M. și R.E. — R. Matthes 2:01,9. A. HORVAT 2:16,5 — record, M. Hohoiu 2:17,5, D. Wetterneck (56) 2:18,2, T. Nuțeanu 2:20,3, D. Gropșan 2:20,9;

100 m bras: R. M. — J. Hencken (S.U.A.) 1:04,0; R. E. — M. Kriukin (U.R.S.S.) 1:04,6. O. RESLER (53) 1:09,7, E. Hempel (53) 1:11,5, D. Aldea (58) 1:12,9, D. Wetterneck 1:13,8, L. Șoptereanu (56) 1:14,3; 200 m bras: R. M. și R. E. — D. Wilkie (M. Britanie) 2:19,3. O. RESLER 2:34,7, E. Hempel 2:36,1, D. Aldea 2:38,7, G. Săruleanu (46) 2:43,6, L. Șoptereanu 2:44,0;

100 m delfin: R. M. — M. Spitz 54,2; R. E. — R. Matthes 55,7. I. MICLĂUȘ 60,3 — record, E. Almer 60,4, T. Nicolae (56) 62,3, D. Wetterneck 63,6, A. Petelei (50) 63,6; 200 m delfin: R. M. — M. Spitz 2:00,7; R. E. — H. Fassnacht (R.F.G.) 2:03,3. E. ALMER 2:13,7 — record, I. Miclăuș 2:19,4, D. Wetterneck 2:21,7, A. Petelei 2:22,2, T. Furtunescu (57) 2:27,1;

200 m mixt: R. M. și R. E. — G. Larsson (Suedia) 2:07,1. D. WETTERNECK 2:15,7 — record, Z. Oprițescu 2:22,0, L. Șoptereanu 2:24,4, D. Nagy 2:25,3, D. Aldea 2:25,6; 400 m mixt: R. M. — G. Hall (S.U.A.) 4:30,8; R.E. — A. Hargitay (Ungaria) 4:31,1. D. WETTERNECK 4:49,3 — record, D. Nagy 5:07,6, L. Copcealău (54) 5:11,9, E. Hempel 5:12,1, S. Barany 5:18,3.

FEMININ

100 m liber: R. M. și R. E. — Kornelia Ender (R.D.G.) 57,5. ANCA GROZA (56) 63,3 — record, Daniela Georgescu (58), 64,2, Ildiko Horvath (59) 65,6, Eugenia Cristescu (58), 66,5, Cătălina Pănulescu (59) 66,6;

200 m liber: R. M. — Shane Gould (Australia) 2:03,5; R. E. — Andrea Eife (R.D.G.) 2:05,5. E. CRISTESCU 2:22,0, I. Horvath 2:23,1, D. Georgescu 2:23,7, C. Pănulescu 2:25,4, Mihaela Costea (60) 2:30,3; 400 m liber: R. M. — Keena Rothammer (S.U.A.) 4:18,1; R. E. — Novella Calligaris (Italia) 4:21,8. E. CRISTESCU 5:00,5, I. Horvath 5:02,4, C. Pănulescu 5:04,7, D. Georgescu 5:09,2, M. Costea 5:18,4; 800 m liber: R. M. — Jenny Turral (Australia) 8:50,1; R. E. — N. Calligaris 8:53,0. E. CRISTESCU 10:26,6, C. Pănulescu 10:27,1, I. Horvath 10:29,5, M. Costea 10:47,4, Mihaela Georgescu (61) 10:56,4.

100 m spate: R. M. și R. E. — Ulrike Richter (R.D.G.) 1:05,0. LAVINIA DONIA (57) 1:12,3, Karin Parutsch (58) 1:13,3, E. Cristescu 1:14,3, Valeria Vlăsceanu (61) 1:16,5, I. Horvath 1:17,1; 200 m spate: R. M. — Melisa Belote (S.U.A.) 2:19,1; R. E. — Enith Brigitha (Olanda) 2:22,1. L. DONIA 2:34,1, K. Parutsch 2:39,3, V. Vlăsceanu 2:39,3, E. Cristescu 2:44,5, I. Horvath 2:45,8;

100 m bras: R. M. — Catherine Carr (S.U.A.) 1:13,5; R. E. — Renate Vogel (R.D.G.) 1:13,7; ANCA GEORGESCU (55) 1:20,4 — record, Camelia Hoțescu (59) 1:22,0, Adelina Hidoș (57) 1:24,1, Ligia Anastasescu (61) 1:25,5, Domnica Dumitru (58) 1:26,2; 200 m bras: R. M. — Cathie Ball (S.U.A.) 2:38,5; R. E. — R. Vogel 2:40,0. A. GEORGESCU 2:53,6, C. Hoțescu 2:53,8, D. Dumitru 3:01,5, A. Hidoș 3:03,4, L. Anastasescu 3:04,5;

100 m delfin: R. M. și R. E. — K. Ender 1:02,3. A. GROZA 1:06,9 — record, Minola Vasiliade (59) 1:11,7, Adriana Pupăzan (55) 1:14,5, M. Georgescu 1:15,3, Siegrid Slecian (55) 1:15,3; 200 m delfin: R. M. și R. E. — Rosemarie Kother (R.D.G.) 2:13,8. A. GROZA 2:26,3 — record, M. Vasiliade 2:39,0, M. Georgescu 2:42,6, S. Slecian 2:44,4, Camelia Popa (61) 2:55,6;

200 m mixt: R. M. și R. E. — Andrea Hubner (R.D.G.) 2:20,5. A. GROZA 2:34,9 — record, D. Georgescu 2:42,9, A. Hidoș 2:43,6, M. Georgescu 2:44,2, C. Pănulescu 2:44,6; 400 m mixt: R. M. și R. E. — Gudrun Wegner (R.D.G.) 4:57,5. A. GROZA 5:30,0 — record, C. Pănulescu 5:48,4, D. Georgescu 5:49,2, M. Georgescu 5:49,5, V. Vlăsceanu 5:58,8.

PERFORMERII NOȘTRI ȘI... PLUTONUL FRUNTAȘ

Mai mulți înotători români și-au îmbunătățit performanțele optime în 1973: au fost corectate 17 recorduri naționale (din 29), iar ca un corolar, echipele reprezentative au reintrat în posesia titlului balcanic, ocupînd la Dubrovnik pentru a treia oară (în cinci ani) locul I. În sfîrșit, tot ca un rezultat meritoriu vom nota situarea pe locul X în cursa de 100 m delfin de la C.M., a multiplei noastre campioane **Anca Groza**, înotătoarea nr. 1 a țării.

ANCA GROZA

În domeniul cifrelor vom releva că prin noile lor recorduri, **Zeno Oprițescu** (54,3 — 100 m liber), **Marian Slavic** (1:59,1 — 200 m liber), **Eugen Almer** (16:52,5 — 1 500 m liber), **Dietmar Wetterneck** (2:15,7 — 200 m mixt) și **Anca Groza** (66,9 — 100 m și 2:26,3 — 200 m delfin) s-au mai apropiat de nivelul performanțelor mondiale, fiind la această oră singurii înotători care ne-ar putea reprezenta onorabil în competiții de amploare. Totuși și aceștia, ca să nu mai vorbim de marea majoritate a celorlalți performeri, sînt despărțiți de multe secunde de cei mai buni sportivi din lume, și dacă Olimpiada s-ar desfășura mîine, cu greu am putea crede că țara noastră ar avea măcar vreun reprezentant în finale. De altfel, o simplă comparație a mediilor primelor 5 rezultate din țară (pe care le găsiți într-un tabel alăturat) cu cele mai bune 5 performanțe din Europa și din lume va fi suficient de elocventă în privința nivelului actual al înotului românesc:

MASCULIN:			
100 m liber:	55,4	52,4	51,9
200 m liber:	2:02,2	1:55,3	1:54,0
400 m liber:	4:26,5	4:04,6	4:00,5
1500 m liber:	18:24,5	16:14,6	15:45,8
100 m spate:	63,9	59,0	58,5
200 m spate:	2:18,6	2:07,0	2:05,3
100 m bras:	1:12,4	1:05,9	1:05,1
200 m bras:	2:39,4	2:23,2	2:21,7
100 m delfin:	62,0	57,1	56,1
200 m delfin:	2:20,8	2:04,5	2:03,7
200 m mixt:	2:22,6	2:09,2	2:08,8
400 m mixt:	5:07,8	4:35,8	4:33,9
FEMININ:			
100 m liber:	65,2	58,8	58,6
200 m liber:	2:24,6	2:07,1	2:05,3
400 m liber:	5:07,0	4:26,0	4:20,7
800 m liber:	10:37,6	9:07,6	8:59,3
100 m spate:	1:14,7	1:06,4	1:05,7
200 m spate:	2:40,6	2:22,6	2:21,8
100 m bras:	1:23,6	1:15,3	1:15,2
200 m bras:	2:59,3	2:41,5	2:41,3
100 m delfin:	1:12,7	1:03,5	1:03,2
200 m delfin:	2:41,5	2:19,2	2:17,7
200 m mixt:	2:42,0	2:23,2	2:22,7
400 m mixt:	5:47,1	5:04,7	5:03,2

Din cele 24 de probe individuale, doar la o treime (100, 200, 400 m liber, 200 m spate, 100 m delfin masculin, 100 m, 200 m liber și 400 m mixt feminin) mediile noastre sînt în creștere; în rest ele înregistrează o scădere.

În sfîrșit, chiar și raportînd cifrele campionilor români, realizate în 1973, cu cele mai bune performanțe mondiale nu vom avea motive mai mari de satisfacție. În tabelele primelor 20 de rezultate ale lumii, unde am luat în considerare doar cîte trei sportive de țară, singura reprezentantă a României este **Anca Groza**: locul XVII la 100 și 200 m delfin. În ierarhiile europene, în schimb (cu numai doi sportivi de țară, cîți au dreptul să concureze la C.E.). vom întîlni mai multe prezențe românești: **Oprițescu** locul XIV la 100 m liber, **Slavic** locul XV la 200 m liber, **Almer** locul XVI la 1500 m liber, **Resler** locul XVII la 100 m bras, **Wetterneck** locurile XVI la 400 m și locul XVII la 200 m mixt și **Anca Groza** locul XI la 100 m și 200 m delfin.

CE DETERMINĂ NIVELUL SCĂZUT AL ÎNOTULUI ROMÂNESC ?

Ușoara ameliorare a cifrelor cîtorva performeri (în comparație cu anul 1972) este departe de a satisface efortul de redresare a natației românești, al cărei nivel se află în continuare sub cerințele actuale ale mișcării sportive din țara noastră. Cauzele sînt multiple și ele se perpetuează de la an la an:

a) bază de masă extrem de redusă. Cel mai elocvent exemplu: la „Cupa județelor", competiție republicană pe echipe, au participat doar 10 selecționate (din 39 de județe ale țării);

b) insuficientă bază materială și, în directă legătură, un număr foarte mic de secții de performanță (23);

c) volumul de pregătire, în special la copii de categ. A și juniori **este insuficient.** Cei mai mulți dintre înotătorii noștri fruntași fac doar 6 antrenamente pe săptămînă și doar în cîteva scurte perioade — între 9 și 12 antrenamente.

d) programul competițional nu se ridică la nivelul cerințelor performanței internaționale. Concursurile pe plan local sînt foarte rare, iar cei mai buni înotători din țară au posibilitatea de a concura împreună doar de două ori pe an. Această carență influențează în mod negativ stimularea tinerilor sportivi de a se pregăti continuu la un nivel ridicat.

Există posibilități pentru un progres substanțial

De rezolvarea problemelor amintite mai sus depinde în mare măsură saltul calitativ pe care-l datorează de mulți ani înotul mișcării sportive din România. Firește, unele dintre acestea necesită un timp mai îndelungat, preocupări multiple, în care federația de specialitate, sprijinită de C.N.E.F.S., dar mai ales Consiliile județene pentru educație fizică și sport și cluburile sau asociațiile care dispun de piscine acoperite sau descoperite trebuie să acționeze cu răbdare, în permanență.

URMĂRIREA EFICIENTĂ A REZULTATELOR TRADIȚIONALELOR ACȚIUNI DE INIȚIERE „DELFIN" și dublarea lor printr-o riguroasă selecție ar putea contribui, pe plan național, la sporirea rezervorului de cadre, la întărirea actualelor secții.

Pentru PREGĂTIREA SPORTIVILOR FRUNTAȘI LA UN NIVEL MAI RIDICAT, federația de specialitate și cluburile au ales uneori soluții artificiale, care nu puteau avea roadele scontate. Singura soluție, cel puțin pentru actuala fază de dezvoltare, poate fi liceul (sau mai multe clase) de înot, formă de organizare în care elevii, printr-o mai armonioasă îmbinare a procesului de învățămînt cu programul de antrenament, să se poată pregăti corespunzător cerințelor extrem de ridicate.

În sfîrșit, chiar cu riscul de a ne repeta, vom pleda în continuare cu tărie că singurul obiectiv pentru care se pregătește un sportiv este CONCURSUL. Dacă nu vom organiza ÎNTRECERI DESE, CÎT MAI ATRACTIVE, dotate cu premii în special pentru cei mici, este greu de presupus că înotătorii noștri vor fi stimulați să lucreze zilnic ore întregi pentru a progresa și ajunge la performanțe înalte.

Așa cum am mai afirmat, deocamdată nu întrezărim șanse prea mari înotătorilor români la viitoarea Olimpiadă. Dar **D. Wetterneck** și **Anca Groza** mai posedă niște resurse și alături de ei cîțiva copii și juniori talentați (**I. Svetz, R. Vrînceanu, H. Neagrău, D. Gropșan, A. Horvat, D. Aldea, T. Furtunescu, Ildiko Horvath, Cătălina Pănulescu, Valeria Vlăsceanu, Camelia Hoțescu, Minola Vasiliade**) au posibilități de a urca simțitor spre nivelul cifrelor de valoare internațională. Lor le rămîn în continuare deschise porțile lotului olimpic.

Adrian VASILIU

„Cupa Dinamo Brașov"

REFLECȚII DUPĂ UN SUCCES AL SCHIULUI ALPIN ROMÂNESC

„Cupa Dinamo Brașov", primul concurs internațional de schi alpin al sezonului, a însemnat un succes de ansamblu pentru schiorii români aflați în această iarnă într-o pregătire timpurie, datorită căderii zăpezii încă din luna noiembrie. Pentru toată lumea este semnificativă echilibrarea de valori realizată între cei mai buni juniori ai țării și seniori. Acest lucru se datorește antrenamentelor comune făcute în această iarnă, numărului aproximativ de porți de slalom uriaș și special parcurs, kilometrajului de coborîre realizat, ca și schimbului de experiență și colaborării între antrenori prin antrenamente comune desfășurate sub controlul tuturor antrenorilor repartizați de-a lungul întregului traseu. Este, de altfel, singura manieră de supraveghere tehnică, de rectificare a deficiențelor semnalate pe porțiunile dificile.

Succesul individual și de ansamblu al schiorilor români ne bucură, ne dă speranțe pentru calendarul competițional care urmează, dar — după opinia noastră — necesită o precizare. Este vorba de valoarea concurenților străini cu care ne confruntăm. Fără îndoială că sîmbătă și duminică condițiile de desfășurare au fost, sub raport climatic, anormale, ieșite din comun, ceea ce a redus considerabil, atît puterea de luptă, cît și calitățile tehnice ale sportivilor oaspeți. Cu toate acestea, indiferent de ambianța de concurs, invitații au o valoare comparabilă cu juniorii noștri, adică mai scăzută față de elita seniorilor schiului nostru alpin. Or, un concurs internațional nu trebuie să fie numai un prilej de succes (destul de comod), ci o verificare de valoare, prag de plecare pentru categorii superioare, pentru competiții mult mai exigente. De aceea, noi credem că, păstrînd inițiativa și tradiția acestui concurs internațional, este bine să alegem și să invităm nominalizat pe viitorii adversari, recrutîndu-i dintre schiorii cu punctaj F.I.S., adică dintre sportivii cu o valoare confirmată, recunoscută pe plan internațional.

Este necesar — în opinia reporterului — să insistăm în organizarea unor concursuri internaționale. Practica țărilor alpine, ca și recenta experiență din „Cupa Dinamo" dovedește că valoarea schiorilor țării organizatoare se afirmă plenar cu ocazia disputării unor concursuri în localități și pe pîrtii foarte bine cunoscute de schiorii proprii. Ei sînt mult mai puțin influențați de condițiile de zăpadă, de vizibilitate, se orientează mai bine în teren și astfel avantajul pistelor proprii devine determinant în stabilirea clasamentului, în obținerea punctajului F.I.S. După cum se știe, participarea peste hotare și înscrierea concurenților români în categorii de plecare favorabile, depinde tocmai de acest punctaj F.I.S., extrem de important, mai ales pentru juniori, pentru schiorii noștri fără experiență internațională de concurs, nevoiți să ia startul cu numere în jurul cifrei 100! Chiar din plecare, cu un asemenea număr de start, oricare schior, oricît de valoros, pornește de fapt ca un învins, cu un handicap de secunde, de cele mai multe ori irecuperabil. De aceea este neapărat necesară și o organizare mai regulată de competiții intrenaționale la noi în țară, cît și o participare gradată, selecționată, pe trepte de dificultate la concursuri internaționale externe, unde să se obțină atît puncte F.I.S. cît și poziții fruntașe în clasamentul concursurilor respective.

Mihai BARA

Constantin Văideanu *merituosul cîștigător al slalomului uriaș și al combinatei alpine din cadrul „Cupei Dinamo Brașov".*

Cei mai tineri schiori și-au desemnat învingătorii în „Cupa Speranțelor"

SINAIA, 21 (prin telefon). În această frumoasă stațiune a avut loc duminică etapa a III-a a „Cupei Speranțelor" la schi alpin. La această ultimă fază au obținut dreptul de participare 95 de tinere speranțe ale schiului românesc. Întrecerea de coborîre, care s-a disputat pe noua pîrtie din localitate, de la cota 1300, a măsurat 600 de metri pentru cei mai mici concurenți și 1200 m pentru cei mai... avansați. Evoluțiile tinerilor schiori au fost urmărite cu mult interes de un numeros public, iar specialiștii prezenți și-au notat cu atenție numele unor sportivi ce au arătat, de pe acum, frumoase și bogate cunoștințe tehnice. Pentru realizările de pînă acum, antrenorii și profesorii de la școlile sportive și centrele de schi din majoritatea localităților din țară, merită sincere felicitări. **IATĂ REZULTATELE ÎNREGISTRATE: Cat. mică, fetițe:** 1. Karin Covaci (Șc. sp. Bv.), 2. Jitka Hollo (Șc. sp. M. Ciuc), 3. Eva Csomos (Șc. sp. M. Ciuc); **băieți:** 1. Gheorghe Mate (Șc. sp. Petroșani), 2. Dan Iliescu (Dinamo Bv.), 3. Andrei Petrescu (Șc. sp. Buc.); **cat. mijlocie, fete:** 1. Cfila Petreș (Șc. sp. M. Ciuc), 2. Dorina Pop (Șc. sp. Petroșani), 3. Ruxandra Șovăială (Dinamo Bv.); **băieți:** 1. Cristinel Bucur (Sinaia), 2. Nicolae Fabian (Sinaia), 3. Carol Kurta (Șc. sp. Sf. Gheorghe); **cat. mare, fete:** 1. Arlette Erețian (Șc. sp. Bv.), 2. Nelida Velciov (Șc. sp. Petroșani), 3. Eva Szabo (Șc. sp. Sf. Gheorghe); **băieți:** 1. Cristian Niculescu (Șc. sp. Buc.), 2. Dan Nemeș (Șc. sp. Sf. Gheorghe), 3. Helge Bender (Șc. sp. Bv.).

După cele trei etape disputate în „Cupa Speranțelor" locul 1, la combinată, a revenit, în ordinea categoriilor de vîrstă, următorilor schiori: **Karin Covaci** (Șc. sp. Brașov), **Gheorghe Mate** (Șc. sp. Petroșani), **Dorina Pop** (Șc. sp. Petroșani), **Cristinel Bucur** (Centrul Furnica Sinaia), **Arlette Eretian** (Șc. sp. Brașov), **Pall Nemeș** (Șc. sp. Sf. Gheorghe).

Gh. IRIMINOIU

MEDICII SPORTIVI LA MASA ROTUNDĂ

Consfătuirea de medicină sportivă din anul 1973, organizată în cadrul societății din U.S.S.M., a supus dezbaterii specialiștilor tema: prevenirea și tratamentul traumatismelor provocate de practica nerațională a educației fizice și sportului.

Bucurîndu-se de o participare relativ bună din partea cadrelor medicale (în afara specialiștilor din București au participat și medicii sportivi din Iași, Tg. Mureș, Timișoara, Cluj, Buzău, Craiova etc.), lucrările prezentate (11) au suscitat discuții interesante atît prin acuitatea problemei cît și prin valoarea unora dintre ele.

Au fost prezentate astfel comunicări evidențiind unele modificări nefavorabile la nivelul aparatului statokinetic ca urmare a traumatismelor și suprasolicitărilor, fie a unei nerestabiliri complete sau unei reluări intempestive a efortului după astfel de traumatisme (dr. V. Iliescu, dr. I. Stavrache etc).

Extrem de interesantă a apărut comunicarea „**Artrozele la tineri sportivi**" a dr. C. Ionescu, care, de altfel, a făcut obiectul unei teze de doctorat, susținută în anul trecut.

„**Utilitatea miotonometriei** (dr. T. Petroviciu) **în prevenirea și recuperarea traumatismelor sportive;" „Prevenirea și tratamentul discopatiei lombare la sportivi"** (dr. S. Avrămoiu); **„Deformații ale piciorului la alergătorii de fond și săritori"** (lector universitar dr. R. Ludu) au suscitat de asemenea discuții interesante cu nuanțe aplicative în prevenirea acestor traume.

Discuțiile purtate pe marginea acestor comunicări au permis o serie de concluzii ce merită a fi reținute: problema traumatismelor sportive nu este numai o problemă strict medico-sportivă, ea interesînd în egală măsură pe sportivi, antrenor și activistul sportiv, implicați solidar în profilaxie; manifestările de suprasolicitare la nivelul aparatului de susținere, sînt o realitate în sportul contemporan, la origina acestora situîndu-se nerespectarea riguroasă a principiilor fiziologice ale antrenamentului (exceptînd traumatismele fortuite); în diagnosticul manifestărilor de suprasolicitare trebuie implicate mai profund biochimia și electrofiziologia; terapeutica acestor manifestări este complexă și trebuie dusă pînă la recuperarea integrală, orice erori la acest capitol repercutîndu-se în mod sigur în timp: nu există o terapeutică spectaculară în aceste leziuni, ci una corectă, anatomo-funcțională, în care repaosul segmentar, mijloacele fizio-balneo-terapice și medicamentoase, se situează pe prim plan.

Față de importanța acestei probleme, cu urmări atît de nefavorabile uneori atît pentru sportiv cît și pentru performanță, se impune ca toți cei ce lucrează în sport să tragă învățămintele cuvenite, să respecte integral indicațiile medicului specialist și să concure direct la nivelul unui activist medico-social la evitarea unor astfel de traume sau la recuperarea lor integrală cînd acestea totuși apar.

Dr. I. DRĂGAN

Secretarul Societății de medicina culturii fizice, sportului, expertizei și recuperării medicale a capacităților de muncă